

2459 - Bir erkeğin, yabancı (namahrem) bir kadınla tokalaşmasının hükmü

Soru

Bir erkeğin, kendisine yabancı (namahrem) olan bir kadınla tokalaşması haram mıdır?

Detaylı cevap

Bir erkeğin, yabancı (namahrem) bir kadınla tokalaşması haramdır, câiz değildir. Bunun haram olduğuna delâlet eden delillerden birisi de, Ma'mer b. Yesâr'ın -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadiste o şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

لَأَنْ يُطَعْنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمُخَيِّطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ. [رواه الطبراني]
والبيهقي وصححه الألباني في صحيح الجامع

"Sizden birinizin başına demirden bir iğne batırılması, kendisine helal olmayan (yabancı) bir kadına dokunmasından daha hayırlıdır." (Taberânî ve Beyhakî rivâyet etmişler, Elbânî de 'Sahîhu'l-Câmi'; hadis no: 5045'de hadis sahihtir, demiştir.)

Hiç şüphe yok ki bir erkeğin yabancı (namahrem) bir kadına dokunması, fitnenin, şehveti galeyana getirmenin ve harama (zinâya) düşmenin sebeplerinden birisidir.

Hiç kimse sakın: "Ben iyi niyetliyim ve kalbim temizdir" demesin. Zirâ en temiz kalpli ve en iffetli nefis sahibi olan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kesinlikle hiçbir yabancı kadına dokunmamıştır. Hatta kadınlar kendisine beyat ederlerken, erkeklerin ellerini tutar gibi onlarla beyat etmemiştir. Onun kadınlarla beyatı, ancak sözden ibâret olmuştur.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımı Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet etmiştir:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمْتَحِنُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ بِهَذِهِ الْآيَةِ بِقَوْلِ اللَّهِ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَفْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَعْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقْرَبُ بِهَذَا الشَّرْطِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ، قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ بَايَعْتُكَ كَلَامًا. وَلَا وَاللَّهِ! مَا مَسَّتْ يَدُهُ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ فِي الْمُبَايَعَةِ، مَا يُبَايِعُهُنَّ إِلَّا بِقَوْلِهِ قَدْ بَايَعْتُكَ عَلَى ذَلِكَ. [رواه البخاري]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisine hicret eden mü'min kadınları bu âyetle, Allah'ın şu sözüyle imtihan ediyordu:

-Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana gelip, Allaha hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ileri sürmemek (kocalarından olmayan çocukları, onlara nisbet etmemek) ve (onlara emredeceğin) iyilikler hususunda sana karşı gelmemek şartıyla sana biat ederlerse, onların biatlarını kabul et. Allahtan onların affedilmelerini iste. Şüphesiz ki Allah, (tevbe eden kullarının günahlarını) çok bağışlayandır, (onlara) çok acıyandır.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle dedi:

- Mü'min kadınlardan bu şartı kabul edene, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyuruyordu:

- Andolsun ki senin biatını sözlü olarak kabul ettim.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

-Allaha yemin olsun ki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, biat sırasında hiçbir kadının eline dokunmamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kadınlardan her birine:

- Bunlar üzerine senin biatını kabul ettim, demekten başka biat kabul etmemiştir." (Buhârî; hadis no: 4512)

Başka bir rivâyette Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle demiştir:

كَانَتْ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُمْتَحَنَنَّ بِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَفْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

يَفْتَرِبْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَاسْتَعْفَزَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَدَّرَ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ فَقَدَّرَ بِالْمِحْنَةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَقْرَزَنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لَهُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُنَّ، وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلامِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَاللَّهِ مَا أَحَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى، وَمَا مَسَّتْ كَفُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَّ امْرَأَةٍ قَطُّ، وَكَانَ يَقُولُ لَهُنَّ إِذَا أَحَدَ عَلَيْهِنَّ قَدْ بَايَعْتُنَّ كَلَامًا. [رواه مسلم]

"Mü'min kadınlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e hicret ettikleri zaman Allah -azze ve celle-'nin şu sözüyle imtihan olunurlardı:

-Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana gelip, Allaha hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ileri sürmemek (kocalarından olmayan çocukları, onlara nisbet etmemek) ve (onlara emredeceğin) iyilikler hususunda sana karşı gelmemek şartıyla sana biat ederlerse, onların biatlarını kabul et. Allahtan onların affedilmelerini iste. Şüphesiz ki Allah, (tevbe eden kullarının günahlarını) çok bağışlayandır, (onlara) çok acıyandır.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

- Mü'min kadınlardan bu şartı kim ikrar ederse, mihneti (şer'î biatı) kabul etmiş, olurdu. Kadınlar bunu sözle ikrar ettikleri zaman Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara:

- Haydi gidin! Sizin biatınızı kabul ettim, buyururdu.

- Hayır! Allah'a yemîn ederim ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, (yabancı) kadının eline asla dokunmamıştır. O, kadınlardan biatlarını, sadece sözle alırdı.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

- Allah'a yemîn ederim ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kadınlardan, Allah Teâlâ'nın emrettiğinden başka hiç bir şey almamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in avucu, (yabancı) bir kadının avucuna asla dokunmamıştır. Onlardan biatlarını aldığı zaman kendilerine sözle:

- Biatınızı kabul ettim, derdi."(Müslim; hadis no: 3470)

Yine, Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا. [رواه البخاري]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, sahip olduğu kadınlardan başka hiçbir kadının eline dokunmamıştır." (Buhârî; hadis no: 6674)

Bazı müslümanlar, yabancı bir kadın tokalaşmak için elini kendisine uzattığı zaman tokalaşmadığı zaman çok mahçup olacağını düşünerek onunla tokalaşmaktadır.

Bazıları da kadınlarla aynı ortamda bulunduğu için okul veya üniversitedeki bayan öğretmen ve kız öğrenciyle, kendisiyle aynı işyerinde bulunan bayan memurla, toplantı ve ticârî görüşmelerdeki kadınlarla tokalaşmak zorunda kaldıklarını iddiâ etmektedirler.

Bu, geçerli ve kabul edilebilir bir mazeret değildir. Müslümana düşen görev; nefesine ve şeytanına üstün gelmesi ve dîninde güçlü ve kuvvetli olması gerekir. Çünkü Allah Teâlâ hakkın yerine getirilmesinden çekinmez. Müslümanın, kadınlarla tokalaşmamasının sebebini nâzik bir şekilde açıklaması ve bu davranışının, kadını küçük düşürmek için yapmadığını, aksine dînin hükümlerini yerine getirmek için yaptığını açıklaması gerekir. Bu davranışı, ona, -çoğu zaman- başkalarının kendisine saygı duymalarını kazandıracaktır. Tokalaşmadığı için başlangıçta bu davranışı garip karşılamalarının bir mahzuru yoktur. Belki de bu davranış, onları, pratik olarak İslâm dînine dâvet etmek için bir fırsat olabilir.

Başarı, Allah Teâlâ'dandır.